

klub jeho fanoušci

FANOUŠCI vypravili svůj srdcový tým na cestu do Kladna ve velkém stylu (foto nahoře). Jihlavští fanoušci ale nejsou jen hokejoví příznivci. Často se na stadionu tvoří dlouholetá přátelství (dole).
Foto: Archiv BB a JK

k Jihlavě úplně stejně jako ježek do znaku

Sledovat hokej v obýváku není můj styl. Fanoušek patří na tribunu a pouze svými hlasivkami a koupenu vstupenkou mu může pomoci. Sport bez emocí, burácejících ochozů, té správné rivality a adrenalinu nikdy nebude sportem. Ať teď sleduji v televizi jakékoliv utkání, jsou to spíš takové „přáteláky“.

Není to jen o hokeji, ale i o setkávání lidí, které potkáte jen na stadionu. O přestávce spolu dáte pivko a pokecáte, protože přejete stejným barvám.

Je nějaký rozdíl ve „fandění“ kdysi a dnes?

Člověk za těch spousty sezón objede všemožné stadiony a arény, ale nejradši to má doma. Naše stodola, jak ji přezdívali jižní sousedé z údolí, pamatuje jako skoro žádná. Těch mistrů, kteří se v ní měli možnost sklouznout!

Když se podívám na novodobé arény v Trinci, K. Varech, Chomutově, Ostravě a třeba v Liberci, to hokejové představení se z nich už nějak vytráčí.

Připadá mi to spíš jako divadlo, kde ta správná hokejová atmosféra je na bodě nula. Z přehlušujících repráček hrají remixy a do toho se ztrapňující diváci, oblečení jak na masopustní veselí, snažící se co možná nejvíce na

To, že bude muset Dukla Jihlavu na několik desítek měsíců opustit, bude pro nás fanoušky závazek, aby se do města zase jednou vrátila

sebe upozornit reklamním „tleskátkem“, mě nenechává klidným. Snad se nedožiji toho, aby to jednou tahle vypadalo i u nás.

Jaký největší zážitek jste s Duklou zažil?

Těch zážitků s lidmi, kterými se za ta léta na hokeji obklopuji, si myslím, že není málo. Možná by to ani na knížku nestačilo. (smích) Jsou to kamarádi a dobří známí.

Kdybych ovšem měl něco vyzdvihnout, byla to ta poslední postupová. Tu sezónu Dukla slavila 60 let a my jsme to pojali slavnostně už na přáteláku na Slovensku, proti Dukle z Trenčína, kde jsme se jako fanoušci sešli v dobrém počtu a udělali „naším“ domácí atmosféru doplněnou choreografií právě k oslavě našeho klubu.

Pamatuji si, že jsem měl od března vyměněné dny v práci, abych byl na co nejvíc zápasech.

Nezapomenutelné bylo, jak jsme na poslední zápas přijeli do Pardubic limuzínou a od autobusů se všichni společně vydali ke vstupu stadionu.

Je podle vás některý hráč nepostradatelnou součástí dukláckého týmu?

Je jeden hráč, který dělá zážitky na zimních stadionech venku i doma. Každý může říct, že hokej hraje tým o dvacet hráčích, jenže tenhle hráč je přece jen pro nás nejuvěrnější, kteří se na těch stadionech motáme už nějakou dobu, daleko výš.

Je to hráč s devadesátkou na zádech-Tomáš Čachotský. Snad kromě dvou sezón nepůsobil jinde než ve žlutočerveném dresu.

V 39 letech neskutečně rychlý bruslař, který objedná celé kluziště s pukem, jako by se nechumelilo.

Takového srdcaře nám opravdu může závidět jakýkoliv tým. Neviděl jsem za těch cca 25 let na ledě většího Dukláka. Respekt!

Co byste jako fanoušek pro Duklu momentálně nejraději udělal?

Když budu mluvit za nás všechny z kotle, tak určitě vyprodat sektory jak venku, tak doma a dotáhnout ji hla-

sivkami tam, kam patří.

Jinak si myslím, že v minulosti jsme se na tribunách prezentovali v dostatečné míře, ať už mluvím o „choreo teamu“ nebo třeba jen o nedávném přivítání hráčů z postupu v semifinále a o jejich vyprovázení na první finálové souboje do Kladna. Náš klub prezentujeme v dobrém světle.

Co byste Dukle popřál do budoucna?

Dukla k Jihlavě patří jako ježek do znaku nebo jako fotbalová Bohemka do pražských Vršovců. Tak, jako do našeho města patří divadlo, kostely či brána, patří sem i Dukla. Říká se tomu tradiční symboly. Málokdo může říct, že naše město tak proslavil, jako tento hokejový tým.

To, že bude muset Jihlavu na několik desítek měsíců opustit, bude pro nás fanoušky závazek, aby se do města zase jednou vrátila. Tolik radosti, vášni, emocí, přátelství, ale i smutku a bolesti jsme s ní prošli. Nenechme ji prosím zaniknout, protože DUKLA je Jihlava a naopak!

Přeji proto nejen Dukle, ale všem sportovním klubům, zázemí, za které by se nemusely stydět. Aby ty týmy s ježkem na dresu byly v českém sportu vidět a ti nejlepší nemuseli odcházet pryč.